ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIR GORDON SLYNN ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1981 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

Ἡ Ἐπιτροπή ἤσκησε τήν παροῦσα προσφυγή ἐπιδιώκοντας νά ἀναγνωρισθεῖ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 169 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ὅτι ἡ Ἰταλική Δημοκρατία, παραλείποντας νά θεσπίσει τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά νά συμμορφωθεῖ πρός ἑπτά ὁδηγίες ἐντός τῶν τασσομένων προθεσμιῶν, παρέβη τίς ὑποχρεώσεις πού ὑπέχει δυνάμει τῆς συνθήκης. Οἱ σχετικές ὁδηγίες (76/765 καί 76/766 τῆς 27ης Ἰουλίου 1976, 76/891 τῆς 4ης Νοεμβρίου 1976, 77/95 τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1976, 77/313 τῆς 5ης Ἀπριλίου 1977, 78/365 τῆς 31ης Μαρτίου 1978 καί 78/629 τῆς 19ης Ἰουνίου 1978) ἀφοροῦσαν ὁρισμένες μονάδες καί ὄργανα μετρήσεως.

Ἡ Ἰταλική Δημοκρατία δέν ἀμφισβήτησε τό γεγονός ὅτι δέν συνεμορφώθη πρός τίς ἐν λόγω ὁδηγίες. Ἀνέφερε τούς λόγους τῶν σημειωθεισῶν καθυστερήσεων. Ὑπενθυμίζει κατ' ἀρχάς ὅτι τό ἐθνικό κοινοβούλιο ἐπεφορτίσθη μέ τήν ἐκτέλεση τῶν πολυαρίθμων ὁδηγιῶν πού ἐξεδόθησαν. Ὑπενθυμίζει ἐπίσης τό γεγονός ὅτι ἡ Ἰταλική Κυβέρνηση ἤρχισε σχετική διαδικασία, ὥστε οἱ ὁδηγίες νά ἐκτελοῦνται διά διατάγματος καί ὄχι διά νομοθετικῆς πράξεως τοῦ κοινοβουλίου. Ἡ διαδικασία αὐτή δέν ἔχει ἀκόμη ὁλοκληρωθεῖ.

Πάντως, κατά παγία νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, ἕνα Κράτος μέλος δέν δύναται νά ἐπικαλεσθεῖ διατάξεις, ἀκολουθουμένη πρακτική ἤ καταστάσεις τῆς ἐσωτερικῆς ἐννόμου τάξεώς του γιά νά δικαιολογήσει τήν παράβαση τῶν ὑποχρεώσεων πού ὑπέχει δυνάμει σχετικῆς ὁδηγίας (βλ. πχ. ὑπόθεση 171/80 *Ἐπιτροπή* κατά *Ἰταλίας*, τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1981 πού δέν ἔχει ἀκόμη δημοσιευθεῖ στήν Συλλογή).

Ἐν σχέσει πρός τίς ἐν λόγω ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου, φρονῶ ὅτι πρέπει νά χωρήσει ἡ ἀναγνώριση πού ζητεῖ ἡ Ἐπιτροπή καί ἡ Ἰταλική Δημοκρατία νά καταδικασθεῖ στά δικαστικά ἔξοδα.

1 — Μετάφραση ἀπό τά ἀγγλικά.